

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/330/2020
Identifikačné číslo spisu: 7618206987
Dátum vydania rozhodnutia: 16.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7618206987.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. J., bývajúcej v Z.-N., Q. XXX/X, zastúpenej JUDr. Jozefom Hrobákom, advokátom v Poprade, Hviezdoslavova 4052/59, proti žalovaným 1/ S. N. a 2/ E. N., obom bývajúcim v Z.-N. XXX a obom zastúpeným JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou v Spišskej Novej Vsi, Zimná 62, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 14 C 32/2018, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2020 sp. zn. 11 Co 80/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 21. decembra 2018 č. k. 14 C 32/2018 - 21 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť znášať existujúce uloženie kanalizačnej prípojky na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X s výmerou 986 m², druh: záhrada, zapísaného na LV č. XXX, okres Q., obec Z.-N., katastrálne územie Z.-N., vedúcej do stavby súp. č. XXX, postavenej na pozemku parc. č. XXX/X, zapísanej na LV XXX, okres Q., obec Z.-N., katastrálne územie Z.-N., a tiež povinnosť znášať vstup žalobkyne a ňou určených osôb na uvedený pozemok za účelom opravy a údržby kanalizačnej prípojky, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej; II. uložil žalobkyni povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej, a to žalobu o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu „in rem“, spočívajúceho v povinnosti žalovaných a všetkých ďalších vlastníkov strpieť uloženie kanalizačnej prípojky na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X, o výmere 986 m², druh: záhrada, zapísaného na LV č. XXX, okres Q., obec Z.-N., katastrálne územie Z.-N., a tiež povinnosť strpieť vstup žalobkyne a ňou určených osôb na uvedený pozemok za účelom opravy a údržby kanalizačnej prípojky. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1 a § 333 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že v dôsledku upchania kanalizačných rúr na pozemku žalovaných stojí odpadová voda v rúrach v tesnej blízkosti

domu žalobkyne, a preto nie je schopná užívať riadne svoj dom (varenie, pranie, umývanie sa a v neposlednom rade používanie toalety), nakoľko by došlo k jeho zatopeniu a ohrozeniu zdravia osôb v ňom žijúcich, ako aj k vážnej škode na majetku. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa súdu osvedčila splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko je potrebné, aby boli dočasne upravené práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku tohto rozhodnutia, a to až do času, kým nebude právoplatne rozhodnuté vo veci samej.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných uznesením z 29. mája 2020 sp. zn. 11 Co 80/2020 I. uznesenie súdu prvej inštancie v časti vyhovujúceho výroku (I.), ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil; II. uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku (II.), ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť podať žalobu vo veci samej, ako aj v nadväzujúcom výroku (I.) o trvaní neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej, s poukazom na § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. zrušil; III. priznal žalobkyni náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania proti žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v návrhu osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán i nebezpečenstvo jej hroziacej ujmy, nakoľko je nepochybné, že žalovaní žalobkyni nedovoľujú prístup na predmetný pozemok za účelom údržby či opravy kanalizačnej prípojky, ktorá je upchatá. Odvolací súd bol však toho názoru, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov až do vybudovania novej prípojky aj bez potreby konania vo veci samej, nakoľko obe strany sporu sú si vedomé dočasnosti vzniknutej situácie ohľadom kanalizačnej prípojky od domu žalobkyne, čo nepochybne vyplýva z ich vzájomnej snahy a urgencií, adresovaných obecnému úradu, o čo najrýchlejšie dobudovanie obecnej kanalizácie. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“), dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovali z ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 C.s.p. Ako dovolatelia namietali, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, keďže odvolací súd sa nezaoberal odvolacou argumentáciou žalovaných ohľadne škôd, ktorých vznik nariadením neodkladného opatrenia im na predmetnom pozemku hrozí, a bez riadneho odôvodnenia sa odklonil od záverov súdu prvej inštancie ohľadne potreby konania vo veci samej, keď považoval nariadenie samotného neodkladného opatrenia bez ďalšieho za dostatočné. Záverom boli dovolatelia toho názoru, že následným neuskutočnením konania vo veci samej nemôžu účinne využiť svoje procesné práva a predísť tak, okrem vzniku škôd, aj budúcim susedským problémom, čím bola v konaní porušená zásada rovnosti v ich neprospech. V ďalšom dovolatelia podrobne rozobrali skutkový stav veci a vyslovili polemiku o skutkových a právnych záveroch súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Z týchto dôvodov navrhli napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolatelia zároveň podali návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení konštatovala správnosť napadnutého rozhodnutia ohľadne jej osvedčenia splnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia za účelom úpravy pomerov medzi sporovými stranami a navrhla dovolanie žalovaných ako nedôvodné zamietnuť prípadne odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Žalovaní 1/ a 2/ vyvodzujúc svoje dovolanie z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietali odôvodnenie a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj porušenie princípu rovnosti strán sporu.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princíпов. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

15. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací

súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

17. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

18. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie odvolacieho súdu sa vporadúva so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňa v návrhu osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán i nebezpečenstvo jej hroziacej ujmy, nakoľko je nepochybné, že žalovaní žalobkyni nedovoľujú prístup na predmetný pozemok za účelom údržby či opravy kanalizačnej prípojky, ktorá je upchatá. Ďalej je z rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačné, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov až do vybudovania novej prípojky aj bez potreby konania vo veci samej, nakoľko je nepochybné, že obe sporové strany sa vzájomnou snahou a urgenciami, adresovanými obecnému úradu, domáhajú o čo najrýchlejšie dobudovanie obecnej kanalizácie, čím sa vyrieši dočasne vzniknutá situácia ohľadom kanalizačnej prípojky od domu žalobkyne. Z uvedeného je teda celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) náležitosti v zmysle § 393 C.s.p. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľov. Takisto samotná skutočnosť, že dovolatelia so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasia a nestotožňujú sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04), ani právo, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

19. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

20. Dovolatelia zároveň namietajú, že súd porušil zásadu rovnosti strán. K tomu dovolací súd uvádza, že strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (článok 6 C.s.p.). Rovnosť pred súdom je len výrazom rovnosti strán civilného sporového konania. Rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom je obsahom toho istého pojmu a znamená rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných i procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči ktorémukoľvek účastníkovi konania. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (m. m. PL. ÚS 43/95). O tom, ako v tom ktorom prípade prebiehalo civilné sporové konanie, usudzuje dovolací súd na podklade spisu (pozri napr. 3 Cdo 321/2015, 3 Cdo 888/2015, 3 Cdo 156/2016, 3 Cdo 90/2017). V danom prípade dovolací súd musí konštatovať, že obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súdy porušili zásadu rovnosti procesných strán. Súd prvej inštancie i odvolací súd vytvorili obom procesným stranám rovnakú možnosť vyjadriť sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, k priebehu konania a k vyjadreniam protistrany. Dovolací súd pritom pre úplnosť poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

21. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ neopodstatnene namietajú, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom im znemožnil uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Prípustnosť ich dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

22. Žalovaní 1/ a 2/ ďalej vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania tiež z ustanovenia § 421 C.s.p., t. j. namietajú nesprávne právne posúdenie. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C.s.p. je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.

23. Dovoláním napadnutým uznesením odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 357 písm. d/ C.s.p.).

24. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorú dovolatelia vyvodzujú z § 421 C.s.p., je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 C.s.p.

25. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ a 2/ v časti, v ktorej namietali vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a v časti, v ktorej namietali nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 C.s.p. odmietol podľa § 447 písm. c/ v spojení s § 421 ods. 2 C.s.p. bez toho, aby sa v tejto časti zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

26. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.